

FREDAGEN den 4 december 1981.

BORGARBUDGET

Vid Lunds kommunfullmäktiges budgetsammanträde förra torsdagen och fredagen röstades som väntat det borgerliga budgetförslaget igenom. Flera hundra personer hade emellertid samlats för att demonstrera mot olika punkter i detta förslag.

Utanför stadshallen genomfördes minst tre manifestationer, varav den största protesterade mot de fortsatta nedskärningarna inom barnomsorgen.

Villaägare tillåts sko sig

Drygt 75% av bostadsstödet går till småhusägare enligt regeringens egna siffror. SCB:s beräkningar visar att Lunds kommun förlorade över 17 miljoner kr redan 1979 på grund av villägarnas ränteavdrag. Kommun och landsting kommer att förlora ca 50 milj. kr för att nybyggda småhus i Lund kommer att säljas i stället för att hyras ut de närmaste 5 åren.

Fastighetskontoret som behandlat dessa beräkningar, ifrågasätter dem inte, och slår dessutom fast att hyresgästerna inte får något stöd alls från kommunen. Fastighetskontoret motiverar dock fortsatt satsning på småhus med äganderätt med bl. a. att »normalinkomsttagare får lika mycket stöd oberoende av överlåtelseform». Hyresgästföreningen svarar att visst är det så. Låg- och normalinkomsttagare vinner på att hyra i st. f. att äga. Men de som har stora inkomster och lån behöver man verkligen inte stödja mera.

En annan motivering är att »utan äganderätt flyttar folk inte till Lund». Det argumentet är både cyniskt och felaktigt. Med dagens bostadsbrist finns knappast någon risk att man blir stående med tomma hyressmåhus.

De besparingar som samhället, i synnerhet kommunerna, kan göra genom flerbostadslägenheter med hyresrätt, kunde användas till att kompensera hyresgästerna för de senaste årens orättvisor.

Några av VPKs fullmäktigeledamöter anländer till sammanträdet.

Gertrud Anljung:

Skjutbanan omotiverad

Återigen har Lunds fullmäktige beslutat att anslå medel till korthållsskjutbana i staden. Den här gången — i motsats till i fjol — fördes faktiskt viss debatt. Ett antal ledamöter yrkade avslag och gav olika bra argument mot denna fantastiska fel-prioritering. Ett par ledamöter yrkade bifall. Utan argument, utan sakliga skäl. Det var en beklämmande föreställning; man förstår varför Sverker Oredsson ville avskaffa debattprotokollen och hur det kom sig att han fick med sig de övriga borgerliga ledamöterna. Man inser också hur det kommer sig att det blir allt färre människor som vill ägna sig åt politik, varför politikerföraktet breder ut sig allt mera.

De som yrkade avslag på skattefinansierat skjutande var centerns Börje Hansson som menade att hade man inte råd med mera kommunalt bidrag till vuxenutbildning så inte skulle man slänga

ut pengarna på kommunalt skjutande. Thomas Schlyter (vpk) ansåg att skytte inte är sport, att skjutande med precisionsvapen inte är idrott och att det är fel-

I LUND
ANSER

Latinamerika- solidaritet

Den borgerliga regeringens flykt-
ingpolitik stramas åt mer och mer
för varje dag som går. Nästan varje
dag kan vi läsa i tidningen om
utvisningshotade politiska flykt-
ingar, framför allt från Chile, men
även från andra latinamerikanska
länder, trots att det finns en upp-
enbar risk för deras liv och frihet
om de återvänder till sitt hem-
land. I denna situation är vårt soli-
dariska stöd och arbete extra vik-
tigt. Vi, som är medvetna om re-
aktionens avsikter och om den
terror som våra latinamerikanska
vänner flytt från, vi som är med-
vetna om de svårigheter man som
utlänning möter i Sverige - arbets-
löshet, stora omställningsproblem,
utlänningsshat, listan kan göras
lång - måste se som en viktig upp-
gift att slussa in de latinamerikan-
ska kamraterna i det svenska sam-
hället och att aktivt lära oss och
sprida kunskap om de terrorregi-
mer som befinner sig i maktens
palats i de flesta latinamerikanska
länder i dag.

Lund är, som studentstad och
vänsterfäste, en jämförelsevis
(allting är relativt...) behaglig stad
att komma till som politisk flykt-
ing. Men det gör inte vår uppgift
mindre. Snarare tvärtom. Vi kan
och måste - då tillsammans med
våra latinamerikanska kamrater
aktivt kämpa för alla förtryckta
folks frihet och, t. ex., stöda ge-
rillans kamp i El Salvador och för
Nicaraguas återuppbyggnad. Och
så har vi ju haft, och har, mycket
att lära av motståndskampen i
Latinamerika.

I måndags, den 30 november,
gick traditionellt ett fackeltåg
till minne av Karl XII (vår »store
krigarkonung») från Tegnérplatsen
till Kattes skolgård. Som bekant
(?) har denna företeelse stått (står
?) under inflytande av medlem-
mar i den nynazistiska rörelsen i
Sverige. Trots att, och hur oskyl-
dig »demonstrationen» än kan ver-
ka, denna är av ringa kraft och be-
tydelse i Sverige, måste man kraf-
tigt reagera mot detta uttryck för
bakåtskrivande och hyllande av
förtryck, krig och envælde, och i
sin förlängning de reaktionära
krafternas ökade styrka i hela
västvärlden i dag. Även Hitler sågs
som en ofarlig galning, som inte
skulle kunna göra någon skada,
om han bara användes »rätt» av
dem som är våra verkliga motstånd-
are, som gömmer sig i kulisserna
men samtidigt spelar huvudrollen -
kapitalisterna. I dag har vi facit i
vår hand...

På platsen för fackeltåget be-
fann sig - också enligt tradition -
ett hundratals ungdomar (fler än
Karl XII-anhängarna), för att visa
sin avsky inför historiens makt-
män och deras förtryck av det stora
flertalet, och för att visa sin vilja
att motverka att historien uppre-
par sig. Som den gör i t. ex. La-
tinamerika i dag, i Chile, Uruguay,
Argentina, Paraguay, Brasilien,
Bolivia och länderna i Centralame-
rika. Därför: Solidaritet med och
kamp för de kämpande latiname-
rikanska folken och alla förtryck-
ta folk i världen.

Högervinden blåser hård, men
världens folk samlar sig till storm!

Rysk feminist i Lund

Forum för kvinnoforskning hade ordnat föredrag och debatt med Tatjana Mamonova på Arkiv-
museet i fredags. Tillsammans med några andra kvinnor gav Tatjana ut första numret av »Kvin-
nan och Ryssland» medan hon fortfarande levde i Sovjetunionen. Där berättas om erfarenheter
från skilda områden av den sovjetiska kvinnovärlden. De informerar bl. a. om förhållandena
inom sjukvård, daghem och kvinnofängelser.

Tatjana säger att ingen annan
tidskrift vållat sådan panik inom
officiella kretsar som »Kvinnan
och Ryssland». Det var i slutet av
1979 som tidskriften gavs ut un-
derjordiskt. Produktionen och
spridningen av sådan litteratur
sker enligt kedjeprincipen. Förfat-
taren skriver fem exemplar på
maskin och så vidare. Trots att
KGB börjat tassa runt i farstun,
gav man ut andra numret av tid-
skriften, nu under namnet »Rys-
kan». Men strax före OS 1980
drog KGB örönen åt sig vid tan-
ken att feministerna skulle kunna
knytta internationella kontakter i
Moskva och uppmanade Tatjana
och de andra att åka utomlands.

Hon bor nu i Paris med sin son
och sin man. Hennes man är också
feminist och hon säger att han är
unik och att hon letat länge innan
hon fann honom. Hon talar litet
grand om barnens situation i Öst
respektive Väst och menar att
man i viss mån kan dra en parallell
mellan kommersialismens inver-
kan i Väst och propagandan i Öst.
Men Sovjetunionen har trots allt
en moral att ge barnen, vilket
Väst saknar. När Tatjana Mamo-
nova ser sin son sitta framför
fransk TV lider hon.

Pornografin

En annan sak hon reagerat
starkt mot i Väst är det våldiga
utbudet av visuell pronografi. I
Sovjet finns inte den här kränkan-
de bildfloran i någon större ut-
sträckning, utan pornografin är
där begränsad till det verbala pla-
net. Hon poängterar också att hon
är socialist och har föga gemen-

samt med majoriteten av den rys-
ka emigrationen. De har i sina tid-
ningar fört fram sådana saker som
att Reagan är världens hopp och
att neutronbomber inte är värre
än andra bomber.

Tatjanas politiska hållning har
också lett till att hon inte längre
samarbetar med de tre kvinnor
som tidigare var med och gav ut
»Kvinnan och Ryssland» och som
också utvisades från Sovjetunionen
1980. De intar framför allt en
kristen ståndpunkt och ser jung-
fru Maria som en kvinnlig före-
bild. Medan Tatjana Mamonova
fortsätter att ge ut »Kvinnan och
Ryssland» i Frankrike, ger de andra
tre ut »Maria» i Tyskland.

Kvinnorörelsen i Öst

En av frågorna från publiken på
Arkivmuseet gäller kontakterna
med kvinnorörelsen i Östeuropa.
Tatjana svarar att hon för disk-
ussioner med den feministiska
rörelsen i Polen, som organiserades
1980 och med enskilda femi-
nister i bl. a. Bulgarien, Ungern
och Tjeckoslovakien.

Många frågor rör naturligtvis
Sovjetunionen. Någon undrar vil-
ka möjligheter det finns för aktiva
feminister att arbeta inom partiet.
De möjligheterna betraktar Tatja-
na som närmast obefintliga. Hon
tror att man måste flyga ut i rym-
den innan man kan komma med i
några organ av betydelse. Typiskt
är att det inte finns någon kvinna
i politbyrån. De som sitter med i
Högsta Sovjet saknar inflytande
enligt Tatjana. En annan fråga
vill veta vilket det mest populära
kvinnliga yrket är. Svaret blir stå-

derska. Och ordet städare finns
inte ens som begrepp. Kvinnorna
arbetar hårt och har dåligt betalt.
Det gäller även läkaryrket om
man jämför med Väst. I Sovjet be-
folkas kvinnorna vårdsektorn lik-
som i Sverige, med den skillnaden
att också merparten av läkarna är
kvinnor. Men deras löner och ar-
betsituation skiljer sig starkt från
de västerländska läkarnas.

Dåligt betalt

Kvinnorna i Sovjetunionen job-
bar också som lärare och på dag-
hem. De som arbetar på daghem
har väldigt dåligt betalt, och de
som arbetar där ofta sökt det job-
bet som en sista utväg. Men grov-
arbetare då, under någon. Kvin-
norna i Sovjetunionen lär ju jobba
som grovarbetare och det är väl
bra betalt? Det finns kvinnor som
arbetar i sådana yrken, men de är
få. Och de kommer nu att bli ännu
färre, för nu har det kommit
en ny lag som klassificerar 465 yr-
ken som ohälsosamma för kvin-
nor.

Nu måste VB:s utsända gå ut i
köket och inmundiga mjölk&rot-
mos från i går för att bibehålla
hälsan. Jag slutar alltså här och
kan rekommendera inköp av
»Samtal med kvinnor i Moskva»
och första numret av »Kvinnor
och Ryssland» (intervjuer är foga-
de till den svenska översättningen)
i redigering och översättning av
Carola Hansson och Karin Lidén.
Böckerna kan köpas eller beställas
på Bokcafé.

Ulrika Jakobsson.

Kaffe och det offentliga livet

Jag har sagt det förr men uppre-
par gärna: det håller på att utveck-
las ett offentligt politiskt liv i
Lund, och det är till inte ringa del
Vpks förtjänst. För inte var det så
mycket liv och uppmärksamheter
kring fullmäktiges budgetdebatter
innan Vpk gav sig in i leken.
Ingen, oavsett partifärg, som på
allvar bryr sig om den kommunala
demokratin kan annat än glädjas.

Fast varför smyger de flesta
politikerna generat in bakvägen
när det är demonstration på tor-
get? Borde inte enkel anständighet
(för att nu inte tala om taktisk
klokhets) tala för att man visar
demonstranterna såpass mycket
allvar att man ser dem i ögonen
och tar emot deras flygblad?

Men inte heller inom Stadshallens
skyddande väggar undgick makt-
havarna allmänhetens uppmärk-
samhet. Åhörarläktaren var över-
full och skolklasser fick avvisas.

Vpk-gruppen hade den över-
lägset bästa markservicen, kunde
jag konstatera. Strategiskt place-
rade mittemot fullmäktigesalens
ingång satt ett par av partiets poli-
tiska kommissarier och skänkte
ut inte bara flygblad utan även
kaffe och pepparkakor.

Bara moderaterna hade något
liknande, en trogen understödjare
på plats, f o e n av kommunens
mera uppmärksammade förvalt-
ningschefer. Vi tänker inte säga
hans namn men kan kalla honom
»Rune». Hela eftermiddagen hade
han tagit tjänstledigt eller semes-
ter (vilket vet vi inte) för att kunna
övervara förhandlingarna och
stötta sin partigrupp, och vid 22-
tiden var han kvar ännu.

Vpk-arna hade kaffet med som
en liten publikknipande service åt
åhörarna. De får ju fortfarande
inte köpa en kopp av det officiella
fullmäktigekaffet. Nu var det av
åhörarna bara »Rune» som myn-
digt stegede fram till disken och
hållde upp gratisläsk åt sig, följd
av den blygare allmänhetens be-
undrande blickar.

Även i salen var det välbesatt av
både ordinarie och suppleanter. I
folkpartiet hade t o m Marie
Nordström flugit ner från Stock-
holm under den brådsta riksdags-
tiden.

Det ryktades dock att detta
enbart skedde för att Gertrud An-
ljung inte skulle gå in som supple-
ant, den post som hon så envist
håller kvar trots övergången till

miljöpartiet. Det var fascinerande
att skåda GAs vandring mellan
suppleantbänken och läktaren: i
ena ögonblicket folkpartist, i det
andra miljöare. För som vanligt
numera hade de senare en studie-
delegation på plats. Det kan vara
klokt. - Två mandat tar de, trod-
de en erfaren bedömare.

VBs fullmäktigeextra med kort-
porträtt av alla ledamöterna väckte
viss uppmärksamhet. - Det
bästa var det där om Sten Norin
(s): »organiserade partiets val-
nederlag», sa en av hans parti-
kolleger uppskattande.

Även VB börjar få en av alla
partier erkänd roll i Lunds poli-
tiska offentlighet. Borgarna rösta-
de visserligen mot ett återinförande
av yttrandeprotokollen, men vid
fredagens debatt kom en höger-
ledamot fram och undrade lite
försiktigt om vi inte skulle trycka
Sigbrit Ramkvists (m) besjälade
försvar för hemmakvinnan.

Jag ska åtminstone medge att
vi är allvarligt frestade.

Lucifer

forts. fr. s. 1.

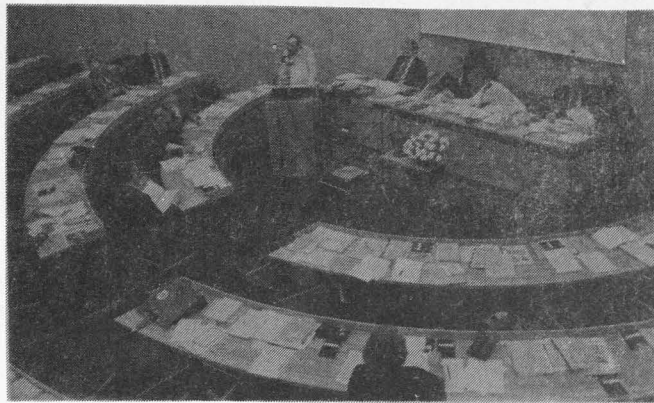
aktig satsning att gynna sån aktivitet. Geirid Fiskesjö (c) menade att vi ska vänta med att bygga någon skjutbana till dess vi kan åstadkomma en som inte hörs, och Lennart Prytz från socialdemokraterna – där vissa stadsdelsföreningar gått ut mycket hårt mot skjutbana och krävt att SAP skulle avslå yrkandet – gick oväntat upp och förklarade att man skulle lägga ner sina röster. Samtliga socialdemokrater – utom Sten Norin – höll detta löfte. Det var starkt av SAP-folket att ändra ståndpunkt. SAP har inte tidigare talat för skjutbana men de facto röstat för den, både i kommunstyrelsen och i fjolårets fullmäktige.

Olle N. och logiken

Pötsligt stod fullmäktiges förste vice ordförande i talarstolen, vilket inte sker var gång. "Jag vill tala för de som själva inte kan tala", sade hon (och mina tankar gick till den tysta majoriteten som skrivit på namnlistorna mot skjutbanorna, men så menade hon inte). Ulla Bylund (c) avsåg stadens hundar. Även om vi människor inte får hörselskador av skjutandet, vet vi att våra fyrbenta vänner hör bättre än vi, att många av dem är skottträdda och att de följaktligen kan bli nervösa av att ha en skjutbana intill sin rastplats, menade Ulla Bylund.

Fritidsnämndens ordförande Benny Jönsson (m) – medlem även i Lunds Skyttegille – yrkade bifall till kommunstyrelsens förslag om 675 000:- till korthålls-

Tarcisio Bommarco(vpk) talar här inför tomma bänkar, eller är det döva öron?

skjutbanan. Inga argument, som sagt, inga sakskal. Man frågar sig hur det känns att anslå så mycket pengar till något man inte kan argumentera för. Ett tappert försök till argumentation gjorde företrädaren som fritidsnämndsordförande Olle Nordström (också m). Han hade minsann träffat en ung dam som varit mot skjutbanan och bett honom skriva sitt namn mot den och hon hade i sin enfald (fruntimmer!!) trott att det var fråga om gevärsskytte!! Därmed yrkade han bifall. Om kära läsare inte kan se sambandet, så är det ingen brist i logisk stringens hos Er; det är lektor Nordström som argumenterar på den nivån; logiken saknas.

Borgmästarn själv

Sverker Oredsson gjorde sin sista insats som stadens borgmästare (som det hette när han plockade citroner vid en israelisk kibbutz i somras) och försökte lugna andra fäladsbor med att det inte alls redan är bestämt var skjutbanan ska ligga; än finns det hopp om att fäladsborna slipper eländet, med andra ord. Personligen ansåg han att den inte borde

placeras på St Hans backar utan vid Stora Råby. Några argument varför vi överhuvudtaget ska satsa en massa pengar på skytte i en kommun som redan har 7 (säger sju) utomhusskjutbanor och ett antal inomhusdito förunnades inte församlingen.

Röstningen

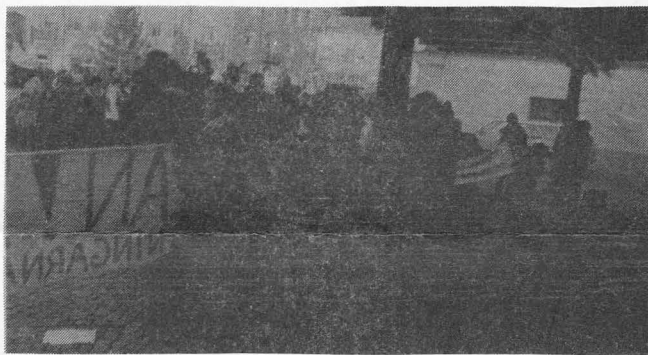
Röstningen visade att 22 socialdemokrater lade ned sina rös-

ter, samtliga 16 moderater följde skyttekungen Jönsson, likaså lät sig alla nio folkpartisterna ledas (förledas) att rösta för skjutbanan medan fem herrar i centern lomadde efter. Alla borgerliga kommunalråd. Om folkpartiet visat samma mod vad gäller att frångå sitt partiprogram som man gör när det gäller att skära ned antalet barnsamariter (man vill i handlingsprogrammet man gick till val på ha flera än då 43.3 tjänster och rösttar i fullmäktige ogenerat för en nedskärning till 15) och skolstyrelsens ordförande Nils Arne Andersson prioriterat sina gymnasieungdomar framför skyttarna, hade förslaget fallit.

Nu kommer Sverker Oredsson, Nils Arne Andersson och Lennart Ryde att få gå till historien som de kommunalråd som utan att kunna föra fram ett enda argument för, avsatte 675 000:- till skattefinansierat skjutande, medan gymnasieungdomarna måste betala för maten och 2/3 av Lunds barnsamariter mister sina jobb.

Tusentals människor har skrivit på namnlistor mot skjutbanorna. Många kommer att minnas detta beslut.

Gertrud Anljung

Kommunrådet Lennart Ryde(m) glider här förbi demonstranterna utanför stadshallen.

Svenskarna socialt integrerade

Varför gjorde inte svenskarna uppror i nödens och förtryckets 1600-, 1700- och 1800-tal? Den frågan försökte historikern Bengt Sandin besvara på det senaste mötet i VPKs söndagsskola, under rubriken »Social integrering från feodalism till kapitalism».

Bengt Sandin pekade i sin analys på de särdrag i den svenska utvecklingen som kan bidra till att förklara varför det svenska samhället har väl utvecklade redskap för att åstadkomma social integrering mellan de olika samhällsklasserna. Med social integrering avses de mekanismer varigenom man försöker överbygga den öppna klasskampen.

1600-talet: Korsförhör och disciplin

Enligt Bengt Sandin var tre faktorer av stor betydelse för den sociala integreringen under 1600-talet, nämligen klasstrukturen, religionen och den starka centralmakten. Ett utmärkande drag för det svenska samhället under 1600-talet var att det inom stora områden saknade den lokalt förankrade adelsklass som fanns i övriga Europa. De svenska bönderna var förhållandevis självständiga och förvaldade själva sina sockenangelägenheter. 1600-talets ständiga krigföring krävde emellertid att utskrivningen av soldater och

skatteindrivning fungerade smidigt. En stor del av alla män i ålderna 16 till 40 år togs ut till krigstjänstgöring, vilket tillsammans med alla andra pålagor naturligtvis medförde en stark social och ekonomisk press på befolkningen. Hur kunde man då utsätta befolkningen för denna starka press utan direkta tvångsåtgärder i de flesta fall?

Bengt Sandin menade att Luthers katekes kombinerad med husförhör var till god hjälp för att förklara detta. Genom 1686 års kyrkolag byggdes ett husförhörssystem upp. En gång om året skulle prästen förhöra husbondens och husfolkets katekeskunskaper. Husbondefolket svarade för undervisningen av sitt husfolk. Husförhörssystemet innebar en bokföring av alla hushåll, alltså en byråkratisk kontroll. Ingen kunde smita undan utskrivningarna och skatterna. Samtidigt innebar ett inpräntande av den lutherska religionen att man inpräglar lydhet mot överheten och inre disciplin hos medborgarna. Olydnad

mot överheten innebär olydnad mot Gud. Det är inte människors utan Guds sak att straffa överheten om denna är orättfärdig.

1700-talet: Proletarisering och social upplösning

Under 1700-talet påbörjades den omvandling som skapade förutsättningar för den industriella revolutionen. Människorna skildes från jorden. En icke jordägande klass uppstod, exempelvis torpare, tjänstefolk, backstugusittare och stutare. Detta medförde att den patriarkala ordning där husbonden svarat för sina underlydandes integrering i samhället inte längre fungerade. Proletariseringen betydde alltså att den samhälleliga kontrollen av medborgarna försvårades. De obesuttna befann sig utanför. Barnen fick inte längre lära sig att lyda sina föräldrar och överhet.

1800-talet: Skolan överbryggar klassmotsättningar

De skolor, friskolor, fattigskolor

och katekesskolor, som började inrättas kring sekelskiftet (omkr. 1800) kommer att fylla den socialt integrativa funktion som tidigare legat på husförhör och patriarkat enligt Bengt Sandin. Ett stort problem var emellertid att få barnen att gå till skolorna. Barnen behövde ju oftast bidra till familjens försörjning och hade inte mycket tid över för skolan. Genom 1842 års folkskolestadga löser man delvis detta problem. Katekesundervisningen var fortfarande en väsentlig del av undervisningen i denna skola. Under större delen av 1800-talet söker sig alltför borgarbarn till folkskolan. Enligt den liberala ideologin vid denna period skulle klassmotsättningarna överbyggas genom medborgaruppfostran och nationalism. De lägre samhällsklassernas duktiga barn skulle också få en chans till högre utbildning. Man ville motverka kollektiva aktioner från arbetarklassen genom att skapa individuell social rörlighet. Denna liberala klassarbetsanda kom att präglade skolan från slutet av 1800-talet. Ideologin förändras inte sedan socialdemokraterna fått ett större inflytande på skolpolitiken, vilket Bengt Sandin belyste med bl. a. hänvisning till innehåll i den förste socialdemokratiska ecklesiastikministern Werner Rydén's medborgarbok som kom ut 1920.

Har du flyttat?

Skicka in hela adressdelen med din gamla adress till VB Bredgatan 28
 222 21 LUND. Min nya adress är:

Adress.....

Postnummer.....Postadress.....

Pytt

Det är sällan det läcker ut något från de förtroliga överläggningarna mellan de demokratiska partierna. Men inför fullmäktigemiddagen på Grand fick ju Sydsvenskan fram hur striden gått mellan den socialdemokratiska pyttipannan och den borgerliga fläskfileten, och Arbetet kom sen med hela menyn.

VB som gärna vill ligga i den journalistiska frontlinjen hade en hemlig avlyssningsmikrofon på plats och kan återge delar av diskussionen.

... centerns miljölinje och stödet till köttproduktionen. Mager fläskfileten, med champinjoner då, med tanke på den vegetariska opinionen, ni vet Miljöpartiet ...

- Vi socialdemokrater kommer aldrig att acceptera lingon till fläsket - det ska va äppelmos. Sen får Sverker och hans smålänningar säga vad de vill. Vi tål det bara inte. Ni borgare är splittade, var det inte när i folkpartiet som ville ha syltlök? Vad är det för politik?

- Råa ägg och stängsparris som Lennart var ute efter säger vi socialdemokratiska kvinnor nej till. Ni tänker bara på Lafferkurvor och sånt.

- Skaldjurscocktail med rosenbröd, är det mat för en infödd lundabo?

- När snaps blir det väl ändå inte?

- Ack nå, det är inte till att tänka på. I varje fall inte mer än en.

- En fyra då, det kan väl inte reta nån?

- Nej, precis. Eller möjligen en sexa.

- Ja, kommunisterna dricker säkert Moskovskaja på sitt håll. Är polismästarn bjuden förresten?

- Sexor då. En slät kopp kaffe?

- Ja, och en mazarin på sin höjd, ni vet i dessa tider och revisorerna ...

- Då skulle du ha varit med ... (ohörbart) ... Det stod i berättelsen sen, de var fulla och tacksamma för det och fullständigt ansvarsfria såvitt jag kunde läsa ut.

- Näja, lite av nåt enklare märke. Grönstedts eller så.

- Och likör till damerna, vi får tänka på jämställdheten, ha ha. Var det Parfait d'Amour du hade tänkt dig Lennart?

- Ja, och så om kapellet ville spela nån tango.

- Nils Arne, vad fan säger du, har pressen ringt? Helvete, då blir det lättö!

VEM ÄR GALEN - VEM ÄR FRISK?

»Några hundra millioner i ett kärnvapenkrig
 Det är väl ingenting att bråka om
 Titta på Japan så det blomstrar där
 Efter våran första bomb»

Den som säger nåt sånt har väl tappat en skruv
 Nån politisk ökenvandrare
 Oh nej, oh nej! Bättre än så
 Han är Reagans fredsförhandlare

»Europa är i fara, hotas inifrån
 Tiden är ur led
 Helt lös på torg och gator marscherar fienden
 Repar efter fred»

Den som sagt det där har väl fått en blackout
 Kanske är han groggy än
 Men tro inte det, visst är han med
 Han är en av presidentens män

»Bara för att varna ryssen lite grann
 När han gömmer sig i lönn
 Kan vi tänka oss att spränga en kärnvapenbomb
 Mitt i Östersjön»

April, april, vem har sagt det där
 Det var ett mycket dåligt skämt
 Fel igen! Det var allvarligt ment
 Sagt av Mr President

Den som tror på livet är en säkerhetsrisk
 Vem är galen och vem är frisk
 Den som tror på döden är en sann realist
 Säg mig vem som förstodet mist.

Lars-Åke Mikaelsson

**Kooperationen
 SEGER**

- säljer ren mat:
- ingen konstgödning
- ingen besprutning
- inga kemiska tillsatser till låga priser.

Bankgatan 28
 tfn 046/144010

Slag i slag

VPK och KU i Lund inviger sin renoverade lokal på Bredgatan 28 lördagen den 5/12.

Lördagen den 5 dansar VPK (och KU) in sina nyrenoverade lokaler. Dixiebandet och Mässingsextetten kör växelvis med max fem sekunders lucka. Dessförinnan värmer Blåsorkestern upp med ett nytt program. Efter dansen, när alla ligger flämtande i hörnen, blir det något slags kammarmusik att vara ner till.

En tia kostar inträdet till denna musikkväll. Inga överpriser på kaffet och läsken heller. Fast tidigare på dan är det gratis, för då är det Öppet Hus för alla som inte hunnit se lokalen än, och information om VPK Lund, med visning av förstamajfilmen 1978.

Från ett är huset öppet, halv åtta kommer festen igång, orkestern spelar halv nio och dansen brakar loss vid niotiden. Kom!

DEMONSTRATION

mot USAs intervention i El Salvador och övriga Centralamerika.

Samling på Clemenstorget lörd. 5/12 kl. 11, avmarsch kl. 11.30.

Film om El Salvador; »Revolutions eller död» visas samma dag kl. 13 i Lidforssalen, Folkets Hus.

MÖTE!
 BLÅSORKESTERN, spelning på demo, lö 5/12, samling 11 på Clemenstorget. Spelning på lokalinvigning lö 5/12 kl 20, Bredg. 28. Repetition sö 6/12 kl 19, Palaestra.

VPK Lund kommunmöte om kongressen on 16/12. IB kommer. Årsmötesmotioner senast 15/12, rapporter senast 31/12.

DEMONSTRATION för El Salvador lö 5/12, saml kl 11 på Clemenstorget. Filmvisning »Revolutions eller död» om El Salvador kl 13 samma dag, Lidforssalen, Folkets Hus.

ARBETSPLATSUTSKOTTET, möte to 10/12 kl 19 på lokalen Bredg. 28, diskussion om facklig verksamhet. Alla välkomna.

FILMPUBEN, Korpamoen on 9/12 kl 20: Ingen dans på rosor, av Anthony Page.

VPKs söndagsskola inställd den 6/12, mötet flyttas till sö 13/12 kl 19. Kent Lindqvist talar om »Arbetsarrörelsens historia». Partilokalen Bredg. 28.

TOTTAS BLUESBAND kl 22 lö 5/12 på Pub Sparta.

MÖGEL & KROPPARNA kl 20 on 9/12 kl 20 på Pub Sparta.

INDIANSAGOR läses på L:a Teatern, Sandg. 14. Lö 5/12 kl 14 f. barn fr. 5 år.

PIONJÄRER! Är du mellan 8 och 11 år och vill vara med i pionjärerna finns det plats för några till. Vi träffas varje måndag kl 18.15 19.45 på Klostergårdens fritidsgård. Ring Birgitta 14 51 85 eller Iris 11 85 91.

KOMPOL har möte må 7/12 kl 19.30 på partilokalen, Bredg. 28.

Veckans redaktionsutskott utgjordes av Olle Teleman, Kristina Lanthén och Kenny Andersson. Bilder: Jan Hinderson (foto), K. Lanthén.

Nästa veckas kontakttredaktör: Jan Hinderson, tfn 12 71 26.

VECKOBLADET SOM GÅVA!

Ge bort Veckobladet som gåva. Veckobladets låga pris gör att det är utnärt att ge bort en hel- eller halvårsprenumeration. Fyll i nedanstående portofria talong och skicka till VB. Ange både namndet på den som ska ha VB och ditt eget namn.

Du kan t. ex. ge bort VB som julklapp. Om du skickar talongen eller pengar så att vi har den/dem före den 15/12 så kan vi börja prenumerationen redan med året sista nummer, som är ett 8-sidigt helnummer. Vi skickar då också ett specialkort till den som ska ha VB, med uppgift om vem som är givare.

VB-redaktionen.

<p>BESTÄLLAREN/GIVAREN</p> <p>Helår: 50:- Halvår: 25:-</p> <p>Namn: Adress: Postadress:</p>	<p>TIDNINGEN SÄNDES TILL:</p> <p>Namn: Adress: Postadress:</p>	<p>Frankeras ej VECKOBLADET Betalar portot</p> <p>VECKOBLADET</p> <p>SVARSFÖRSÄNDELSE Kontonr 12053021 221 10 LUND</p>
---	---	--